

beretning om, hvilke Forretninger han havde haft i 1897, og tillige, hvilke Udgifter han havde haft i Aaret 1897. Det, der forelaa for Tinget og for Udvalget ved 2den Behandling, var bygget paa Forretningerne; som de havde været indtil Udgangen af 1896. Altsaa, det ny Moment, der kom til, var Forretningernes Stigning i Aaret 1897. Det gaar her med dem som med Snebolden, at den efterhaanden bliver større og større, Sneen klumper sig stærkere til. Jeg skal ikke trætte det høje Ting med i det enkelte at oplyse, hvorledes Forretningerne ere tiltagne ganske overordentlig, navnlig hvad Skifte-, Foged- og Notarialforretningerne angaar, men holde mig til to Poster. Der er i 1897 blevet inkamneret af ordinære, civile Sager — altsaa ikke private Politisager — 1608, medens der i 1896 kun var inkamneret 769. Altsaa, de civile Sagers Antal er blevet mere end fordoblet i det nævnte Aar. Det var nu nærmest Dommerforretningerne. Skriverforretningerne, særlig med Hensyn til Aktsbeskrivelser og Udskrivning af civile Protokoller, som i 1896 udgjorde et Antal af 1,260, har i 1897 udgjort 2,469, det er altsaa blevet fordoblet, og Antallet for hver Arbejdsdag har for hver i Gennemsnit været 4, hvad der, naar man tager baade store og smaa Udskrifter, vel omtrent kan være tilstrækkeligt til at beskæftige to Skrivere. Derhos oplyste Herredsfogden, at han i 1897 havde afsagt af egentlige Domme 1270, altsaa 4 pro Arbejdsdag. Endvidere er der et særlig vigtigt Moment, som der ikke findes noget tilsvarende til i nogen som helst Jurisdiktion her i Landet, og som er grundet paa de særlige Forhold i Esbjerg. Det er dette, at der i Esbjerg i 1897 blev aabnet ikke mindre end 548 Folier for ny Ejendomme. Paa Grundlag heraf stillede jeg i den Skrivelse, jeg tilstillede Udvalget, Forslag om, at der skulde bevilges 2 Skrivere til, hvortil vilde medgaa 1,000 Kr., og dernæst, da Forbruget af Papir og øvrige Skrivematerialer samt Protokoller var tiltaget med en Udgift af 500 Kr., at der skulde bevilges 500 Kr. hertil, altsaa en Forhøjelse i alt af 1,500 Kr., fra 8,000 til 9,500 Kr. Jeg skal accentuere, hvad jeg berørte før, at det er over 700 Kr. under, hvad Herredsfogden havde forlangt som et formentligt Minimum, for at han kunde holdes skadesløs, idet Forholdet tør forudsættes at blive stedsevarende. Nu forekommer det mig, at der, naar man først er inde paa Princippet om at fastslaa Kontorholdet efter de Data, man har, saa langt

Kundskaben naar fremad i Tiden, og der saa kommer ny Data til, da ogsaa bør tages Hensyn hertil, og det forekommer mig, at de ny Momenter i og for sig ere tilstrækkelig talende. Hvis Embedsmanden ikke faar en Forhøjelse, som svarer til, hvad Forretningerne have været i 1897, vil Følgen blive den, at han fra det Tidspunkt, Loven træder i Kraft, vil faa et meget betydeligt Underskud, som han altsaa foreløbig maa betale af sin egen Lomme. Jeg tror dog at være i Overensstemmelse med det høje Ting, naar jeg siger foreløbig, thi det kan dog fornuftigvis ikke være Meningen med, at Kontorholdet bliver sat lavere end tilstrækkeligt, at et saa betydeligt Beløb skulde gaa af Embedsmændens egen Lomme. Som bemærket har Udgiften bestandig været stigende i de forløbne Aar, og der er derfor paa Tillægsbevillingsloven blevet foreslaaet en Erstatning til ham til Dækning af de ret betydelige Merudgifter, han har haft i de forløbne Aar, ligesom jeg vil blive nødt til paa Tillægsbevillingsloven for næste Aar at foreslaa at give ham Erstatning for det Underskud, han har haft i 1897. Naar det af Udvalgets Ordfører blev fremhævet, at Underskuddet kun havde været 3,400 Kr., er dette fuldstændig korrekt og stemmende med de Beløb, der ere opført i min Skrivelse til Udvalget, men vel at mærke, det er det positive Beløb, som Retsbetjenten foreløbig i 1897 har maattet betale af sin egen Lomme, men det svarer i Virkeligheden ikke til det fulde Underskud, naar man beregner Kontorholdsudgifterne i Forhold til Bevillingen, thi det, der har gjort, at han er sluppen med 3,400 Kr., er de 180 Kr. maanedlig, han har haft af Statskassen fra Juni Maaned, og det betydelige Tilskud, han har haft af Sognekommunen. Vil man nu tage Hensyn til, at han havde maattet betale disse Udgifter selv, og at de falde paa hele Aaret, som de ville gøre fremtidig, vil man naa op til det Beløb, som dette Forslag gaar ud paa. Ganske vist kan man henvisse Retsbetjenten til ad Aare at andrage om at faa Dækning paa Finansloven, men det forekommer mig ikke at være nogen sund Maade. Naar man først er paa det rene med, hvor stor Udgiften vil blive, er det det naturligste at bevilge den. Det modsatte fører ellers til, at Retsbetjenten hele Aaret forskudsvis maa afholde Udgifter, der løbe op i Tusinder, og saa vente et helt Aar til, inden han kan faa dem bevilget, hvad der jo medfører et Rentetab for ham. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale mit Ændringsforslag.